

# P R Æ F A T I O

A D

## L E C T O R E M.

**M**iraberis forsan, Lector benevole, quî ego antehac visus forrasse alienus ab hac Philosophiâ, nunc in illorum censu reperiar, qui non tantum tacitè eam sectantur, sed publico suo patrocinio confirmant & approbant. At dicam paucis, idem mihi accidisse, quod sibi sui que ævi Philosophis & Mathematicis primò evenisse Galilæus memorat, dial. 2. syst. Cosm. p. 121. quodque cotidiana adhuc experienciâ edocemur in Copernicanæ hypotheseos assertoribus, neminem illorum unquam inventum esse, qui non prius contrariam Ptolemaicam opinionem tenuerit, adeoque rationes Ptolemæi & Aristotelis perspectissimas habuerit; cum è diverso nemo Ptolemæum Aristotelemque sequatur, qui Copernici partes antea tutatus fuerit, eoque relicto in Aristotelis castra pedem intulerit. Quod certè indicium satis manifestum est, illum qui opinioni antiquissimæ, & tantum non ab omnibus receptæ nuncium mittit, & sic Samiæ Philosophiæ se rursus devovet, à paucissimis assertæ, ab omnibus fermè scholis profligatæ, illum, inquam, clarissimis, evidentissimis, & prægnantibus causis, atque argumentis apodicticis fuisse adductum. Etenim non dissimulabo, me ab eo usque tempore, quo primum studiis Philosophicis animum consecravi, non potuisse reperire in Philosophia Peripatetica, quantacunque etiam diligentia ipsam à Præceptoribus acceperim & hauserim, in quo animus veri cupidus acquiesceret. Tot enim præjudiciis, qualitatibus occultis, formis substantialibus, & quæ sunt hujus generis ingeniorum pestes aliæ, me circumvallatum agnoscebam, ut exinde in veritatis studio mihi nullos, aut certè perexiguos progressus pollicerer. Itaque incredibili veritatis amore abreptus cœpi aliâ evolvere, quæ à Galilæo, Magneno, Bassone, Gassendo, Burgerdicio, Spertlingio, Deusingio, & aliis erant tradita, quibus non obscurum inter Philosophos nomen erat. Quâ ratione sitim meam magis explebam, majoresque in sapientiæ studio progressus me fecisse animadvertēbam. Interea tamen me excruciat diversitas principiorum, quorum beneficio veritates ex altissimo isto, ut aiunt, Democriti puteo hauriebant: vexabant me infantia præjudicia, & sensuum fallaciæ, à quibus me haut immunem esse videbam. Nihil magis optabam,

\* \* 2